

Magdalena Szewczyk, Stanisław Koziół

Ujazd, gm. Iwaniska, woj.
tarnobrzeskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 297-298

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

no wykop na osi północ-południe od bramy głównej /krakowskiej/ do plebani. W czasie badań nie uchwycono warstwy wczesnośredniowiecznej ani średniowiecznej. Ceramika pochodzi z XV-XVII w. Wiąże się to prawdopodobnie z niwelacją terenu w XV wieku w związku z rozbudową klasztoru.

W części północno-wschodniej dziedzica przeprowadzono badania osady wczesnośredniowiecznej - odsłonięto jeden obiekt /jamy słupowe/, który mógł być budynkiem gospodarczym i pochodził z XII-XIII wieku /datowanie na podstawie ceramiki/.

Badania będą kontynuowane.

SZCZECIN - STARE MIASTO
Podzamcze

patrz
wczesne średniowiecze

SWIDNICA
ul. Zamkowa
woj. wałbrzyskie

patrz
średniowiecze

UJAZD, gm. Iwaniska
woj. tarnobrzeskie

Kierownictwo Odnowienia
Zamku Królewskiego na
Wawelu

Badania prowadziła mgr Magdalena Szewczyk pod kierunkiem mgr Stanisława Koziela. Finansowało Kierownictwo Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu. Trzeci sezon badań. Ruiny zamku Krzyżtopór z 1 połowy XVII wieku.

Badania archeologiczne związane były z akcją konserwatorską zmierzającą do zabezpieczenia ruin zamku Krzyżtopór, dawnej rezydencji Ossolińskich. Prace wykopaliskowe koncentrowały się w obrębie zabudowy z bramą wjazdową oraz w rejonie północnego bastionu. W pomieszczeniach przybramnych odgruzowano dwie niewielkie piwnice ujawniając w nich fundamenty pieców wraz z licznymi ułankami kafli. Natomiast przy północnym bastionie zmierzano do odsłonięcia pozostałości zniszczonego muru fortyfikacyjnego celem dokonania jego rekonstrukcji. Te, jak i inne obserwacje

poczynione w północnej części zamku, potwierdziły przypuszczenie, że założenia forteczne biegnące wokół pięciobocznego pałacu należą do drugiej fazy przemian architektonicznych tego zabytkowego kompleksu.

Ponadto w północnym skrzydle zamku eksplorowano nawarstwienia zalegające w obrębie przyziemia pionu kondygnacji pozbawionych już stropów, w którym na piętrze mieściła się kaplica. Wykonano też szereg sondaży na terenie dawnego ogrodu rezydencji ujawniając w nich szereg murków pochodzących z architektonicznego wystroju klombów i gazonów. Pośród zabytków ruchomych znalezionych podczas badań wyróżniają się ułamki szklanych naczyń - butlików ze stemplami manufaktur londyńskich. Liczne są również fragmenty kafli piecowych z końca wieku XVII i z wieku XVIII. Wśród nich wyróżniają się kafle utrzymane w stylu holenderskim ze scenkami rodzajowymi, będące naśladownictwem wykonanym być może w którymś z sandomierskich warsztatów. Ustalenie ich chronologii wskazuje, że nie pochodzą one z pierwotnego wyposażenia wnętrza pałacowych. Jest to zgodne z przekazami pisanyymi, które mówią, iż rezydencja Ossolińskich uległa zniszczeniu podczas najazdu szwedzkiego w latach 1655-1657 i już nigdy nie została odbudowana. Tylko nieliczne, lepiej zachowane partie zamku były jeszcze zamieszkiwane do roku 1770. W nich też dokonano w tym czasie pewnych adaptacji czytelnych w poszczególnych partiach wątków murów, tym też należy tłumaczyć występowanie wspomnianych kafli.

Badania będą kontynuowane.

WARSZAWA
Plac Zamkowy

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN,
Przedsiębiorstwo Poszukiwań
Geofizycznych
w Warszawie

Badania prowadzili dr Jacek Przeniosło, dr Jerzy Kruppé, mgr Roman Rybicki /IHKM/, dr inż. Henryk Linowski, mgr Andrzej Iciek, mgr Andrzej Jagodziński, mgr Jerzy Grodnicki, mgr Maja Dyszyńska. Prace zrealizowano społecznie w ramach czynu przedzjazdowego. Pierwszy sezon badań. Mury miejskie.

Wykonano powyżej 1500 pomiarów, metodą elektrooporową i powyżej 500 pomiarów metodą sejsmiczno-dynamiczną. W ich wyniku przeprowadzono interpretację archeologiczno-geofizyczną, która pozwoliła wyzna-